

Juan Antonio Xiol, el magistrat díscol del TC que volia emparar Junqueras

Considerat progressista, l'any 2013, quan el Parlament començava a fer passos per la consulta del 9-N, defensava que els jutges no podien ser "indiferents" als consensos socials

Juan Antonio Xiol Ríos, en una imatge d'arxiu | Europa Press

Juan Antonio Xiol és el magistrat del Tribunal Constitucional (TC) que defensa donar empara a Oriol Junqueras en el recurs presentat per la situació de presó provisional que va afrontar. No ha estat sol en la defensa de l'empara de Junqueras (<https://www.naciodigital.cat/noticia/191849/tc/dividit/avala/preso/provisional/junqueras>) : l'han secundat Fernando Valdés i María Luisa Balaguer, segons ha informat el tribunal aquest dijous. Nascut a Barcelona fa 73 anys i llicenciat en Dret per la Universitat de Barcelona, Xiol és considerat un magistrat progressista, de reconegut prestigi en el camp del dret civil i contenciós, i fugaç president del Poder Judicial durant menys d'un mes.

L'any 2013 va ser nomenat magistrat del TC a proposta del Consell General del Poder Judicial (CGPJ). Aquell mateix any, al Parlament es feien els primers passos per convocar la consulta del 9-N, i el ple va proclamar Catalunya com a "subjecte sobirà". Al juliol, la qüestió ja estava al TC i Xiol, pocs dies després de prendre possessió del càrrec, confiava que l'alt tribunal donaria una resposta "completa, si és possible unànime i sobretot, integradora". En un acte al Caixafòrum de Madrid i recollit per *El País* (https://elpais.com/politica/2013/07/02/actualidad/1372778274_612627.html) , el magistrat ressaltava la necessitat que les resolucions judicials tinguessin en compte la realitat social i assegurava que el jutge no podia ser "indiferent als consensos" de la societat.

S'atribueix a Xiol la inspiració d'alguns matisos en la sentència 42/2014 que anul·la la resolució del Parlament pel dret a decidir. El text del tribunal distingeix dret a l'autodeterminació i dret a decidir,

que podria ser admès en algunes condicions. La sentència recorda que la mateixa Constitució no estableix límits a la seva reforma.

[noticia]191849[/noticia]

El magistrat ha passat per pràcticament tots els estaments de l'ordenament jurídic espanyol. Ha estat jutge de primera instància a Cervera, Terrassa i Sant Feliu, just abans d'exercir en l'àmbit contenciós-administratiu a Bilbao, Barcelona i Madrid. El 1978 va ser designat magistrat adjunt al president del Tribunal Suprem i quatre anys després va ser lletrat del TC. També va passar per la sala civil i contenciosa del Suprem, va ser vocal del CGPJ i president del a Junta Electoral Central (JEC).

El vot particular a favor de Bildu

Durant els anys a la sala civil i contenciosa, concretament l'any 2011, Xiol Ríos ja va emetre un vot particular que va provocar controvèrsia. El Suprem havia decidit impedir que Bildu, partit que representa l'espai política de la il·legalitzada Batasuna, pogués concórrer a les eleccions municipals. El magistrat defensava la procedència de legalitzar el partit de l'esquerra abertzale contra l'opinió de la majoria del tribunal i insistia que en democràcia no poden existir les il·legalitzacions preventives.

La decisió del tribunal es va prendre gràcies al vot de Carlos Dívar, magistrat que va ser president del Poder Judicial entre el 2008 i el 2012, quan va dimitir per un escàndol de malversació de fons públics per un viatge a Marbella. De tarannà conservador, Dívar es trobava a les antípodes de Xiol, que va ser l'encarregat de substituir-lo, de manera interina, quan va dimitir al capdavant del CGPJ. La presidència de l'organisme, però, va ser fugaç i no va durar ni un mes: va acceptar el càrrec el 30 de juny i el va deixar el 23 de juliol. Segons explica *El Mundo* (<https://www.elmundo.es/espana/2019/11/25/5ddab77e21efa0eb5b8b45fe.html>), el qui el coneixen bé saben que l'objectiu el seu objectiu era arribar a ser magistrat del TC.